

РЕШЕНИЕ

№ 2729

гр. София, 22.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 23.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11786** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно – процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Б. Д. Д., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител адв. Г., срещу Заповед № ЗЦУ-1276/21.09.2020 г. на Изпълнителния директор на Национална агенция за приходите (НАП), с която му е наложено на осн. чл.97, ал.1, чл.92, чл.90, ал.1 т.5 във връзка с чл.89, ал.2 т.1 от ЗДСл дисциплинарно наказание „уволнение“.

В жалбата се въвеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материално-правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че заповедта не отговаря на изискванията на чл.97, ал.1, т. 4 от ЗДСл, т.к. липсвало посочване на датата и мястото на извършеното нарушение, както и на обстоятелствата, при които е било извършено. Оспорва се спазването на преклузивния срок по чл.94, ал. 1 от ЗДСл. Твърди се, че не била спазена процедурата и по чл.93 ЗДСл, като на служителя е била предоставена възможност да даде обяснения, но последните не били обсъдени от наказващия орган. Сочи се също, че не било обсъдено и цялостното му служебно поведение, в съответствие с разпоредбата на чл. 91, ал. 1, т. 4 от ЗДСл, като по този начин не била изследвана тежестта на вмененото му нарушение спрямо наложеното за това нарушение дисциплинарно наказание. Допълва се, че никъде не бил отчетен фактът, че жалбоподателят е бил в изключително влошено здравословно състояние,

отсъствал е от работа и това е била основната причина преписките да не бъдат довършени в срок. Всички изброени от жалбоподателя пороци на оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание, според него обуславят извод за нейната незаконосъобразност. Моли оспореният административен акт да бъде отменен. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адв. Г., който поддържа изложеното в жалбата и направеното с нея искане. Претендира разноски по представен списък. Допълнителни съображения излага в писмена защита.

Ответникът - Изпълнителният директор на Национална агенция по приходите, чрез процесуалните си представители юрк. Р. и юрк. А. и по съображения изложени в писмен отговор, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Счита, че системният характер на извършените нарушения, неспазването на вътрешните правила и процедури обосновават налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав, след като съобрази наведените в жалбата основания и доводите на страните в съдебно заседание, и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Дисциплинарното производство е започнало във връзка с доклад подаден от ръководителя на Инспектората на НАП изх № 93-00-5361# 9 от 17.07.2020 г. по описа на ЦУ на НАП, съдържащ данни за извършени дисциплинарни нарушения на жалбоподателя. Проверката е инициирана по повод служебна бележка от дирекция У., в която се съдържа предложение на дисциплинарния съвет за цялостна проверка от Инспектората по случая, свързан с работата на ИП Б. Д. и ръководителите в отдел „Оперативни дейности“ (ОД) – С. ГДФК.

На основание чл.96, ал.3 от ЗДСл и в изпълнение на заповед за образуване на дисциплинарно дело № ЗЦУ-1058 от 31.07.2020 г. на ИД на НАП, дисциплинарният съвет е разгледал дисциплинарното дело срещу Б. Д. Д. и е излязъл с Решение № РЦУ-76 от 17.08.2020 г., с което е предложил налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на осн. чл.90, ал.1 т.5 от ЗДСл.

С писмо от 18.08.2020 г., връчено на 24.08.2020 г. на Б. Д., последният е бил уведомен от изпълнителния директор на НАП за откритата процедура за ангажиране на дисциплинарната му отговорност, като на осн. чл.93, ал.1 от ЗДСл е поканен да се запознае с материалите по решението на дисциплинарния съвет и да се яви на 15.09.2020 г. за изслушване от изпълнителния директор на НАП. На 15.09.2020 г. жалбоподателят е изслушан, видно от протокол от същата дата /л.63 от делото/. Наред с това на същата дата е поканен да представи писмени обяснения и да посочи доказателства, които да бъдат събрани и оценени от органа. Д. се е възползвал от това си право и е депозирал писмени обяснения вх. № 93-00-5361#19/17.09.2020 г., но не е посочил или представил доказателства, които иска да бъдат одобрени от органа (л. 65). Посочва, че в периода 2014-2020 г. е изпълнявал съвестно всички възложени му задачи, като моли да се вземе предвид при оценката на действията му, наличието на здравословни проблеми и високото ниво на натоварване на служителите.

На 21.09.2020 г. Изп. директор на НАП издава оспорената в настоящото производство Заповед № ЗЦУ-1276/21.09.2020 г., с която налага на Б. Д. на осн. чл.97, ал.1, чл.92, чл.90, ал.1, т.5 във връзка с чл.89, ал.2 т.1 и т.5 ЗДСл дисциплинарно наказание „уволнение“ за следните извършени нарушения:

Не е спазил процедура К38 „Проверка и наблюдение на обекти“, както и разписания организационен ред и срокове, указани от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С. с имейл от 12.09.2018 г., като по-конкретно:

1. В 36 проверки в обекти Б. Д. не е въвел данните от протоколите за същите в ИС „Контрол“, като по този начин не е изпълнил задълженията си по т. 4.6 от процедура К38, изречение първо. При тези проверки, той е бил получател на бланките на протоколите и с оглед на това е служителът, който след приключване на проверката, следва да въведе данните от протокола в ИС „Контрол“. Посочено е, че с бездействието си, жалбоподателят възпрепятствал и останалите служители да спазят сроковете по съответните производства, в които са работили съвместно с него.

2. В общо 38 случая на проверки в обекти Б. Д. не е сканирал и прикачил протоколите и събраните доказателства в ИС „Контрол“, въпреки че той бил органът по приходите, който следвало да направи това незабавно и/или при първа възможност след извършване на проверките. По този начин същият не е изпълнил задълженията си по т. 4.6 от процедура К38, изречение второ и точка две от указания ред от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С. (ОД С.);

3. В общо 5 случая жалбоподателят не е съставил нов протокол при изискани и предоставени лично на него от ЗЛ допълнителни документи и справки след приключване на действията в обектите, с което не е изпълнил изречение първо от т. 4.7. на процедура К38.

4. В 51 случая след приключване на проверките Б. Д. не е изготвил доклад в ИС „Контрол“ за резултатите от извършената проверка, съобразно указаното в резолюцията за извършване на проверката, с което служителът не е изпълнил т. 4.6 от процедура К38, трето изречение. В разписания организационен ред началникът на отдела въвел изискване това действие да бъде извършено в рамките на зададените срокове на производствата в ИС „Контрол“. Така ИП Б. Д. не е изпълнил указанието на по-висшестоящия орган, на който е подчинен.

5. След приключване на проверките във всички 51 случая Д. не е представил преписките (физически), с копие на доклада, за съгласуване на ръководителя на екипа, с което не е изпълнил т. 6 от въведения организационен ред в отдела от 12.09.2018 г. с указание на началника на отдела като по-висшестоящ орган.

6. Жалбоподателят не е изготвил общо 51 броя описи на всички съставени и събрани документи в хода на проверките и не е изготвил проекти на служебни бележки за изпращане на документите в отдел „Д. и архив“ в ТД на НАП по месторегистрация на ЗЛ за класиране в досие, с което не е изпълнил т. 4.10 от процедура К38 и т. 7 от указанията на началника на отдел ОД С..

7. При четири от проверките Д. не е изпълнил насоките в работните карти и е допуснал пропуски в действията по процедура К38, изразяващи се в липсващи констатации в П. за трудови договори, деклариране и внасяне на здравноосигурителни вноски на заетите в търговския обект лица.

Отделно от гореизложеното, жалбоподателят не е предал на административно-наказващия орган АУАН серия АА № 0333293/31.01.2019 г. за констатирани нарушения с П. серия АА № 0343783, което е довело до нарушение на

чл. 34, ал. 3 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и процедура К39 „Образуване и движение на административно-наказателните преписки до издаването на наказателно постановление или друг административен акт“. Посоченият АУАН бил издаден, но същият не бил въведен в „Регистър на административно-наказателните преписки“. Съгласно предоставена информация от Й. С., началник на сектор МГ в отдел ОД С., кочан с АУАН - серия АА от № 0333281 до № 0333295 са били получени от ИП Б. Д. на 09.03.2018г.

Наред с това, Б. Д. не е констатирал, при две от проверките в обекти, извършените от ЗЛ нарушения, с което от своя страна нарушил разпоредбата на чл. 50, ал. 2 от ДОПК и т. 4.4. от процедура К39.

Във връзка с проверки У. О-22002219001332 и У. О-220022190011842, съекипникът на Б. Д. - Е. Е., инспектор по приходите в отдел ОД - Б., ГДФК е констатирала в докладите за резултатите от двете проверки, че в издадените фискални бонове за извършената контролна покупка липсвали реквизити по т. 7 на чл. 26, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. (наименование на стоката/услугата, код на данъчна група, количество и стойност по видове закупени стоки или услуги). В изготвените по време на проверките протоколи обаче това не било отбелязано.

Въз основа на горното е последвало издаване на оспорената Заповед № ЗЦУ-1276/21.09.2020 г., с която на основание чл.97, ал. 1, чл. 92, чл.90, ал.1, т.5 във вр. с чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

Заповедта, съгласно направеното отбелязване в нея, е връчена на жалбоподателя на 01.10.2020 г., а жалбата срещу нея е заведена в деловодството на съда на 24.11.2020 г. За установяване твърденията на страните по делото са приети като доказателства: справка за ползвания законоустановен отпуск от Б. Д. в периода от 01.07.2020 г. до 21.09.2020 г. (стр. 80); Длъжностна характеристика за длъжността „инспектор по приходите“, „старши инспектор по приходите“ и „главен инспектор по приходите“ в сектор „Мобилни групи“ - Б., В., Велико Т., П. и С., отдел „Оперативни дейности“ - Б., В., Велико Т., П. и С., дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Фискален контрол“, ЦУ на НАП (стр. 81-82); Процедура К 38, Версия К „Проверка и наблюдение на обекти“; Процедура К 38, Версия Л „Проверка и наблюдение на обекти“; Процедура К 39, Версия М „Образуване и движение на административно-наказателните преписки до издаването на наказателно постановление или друг административен акт“.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като депозирана в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесната заповед поражда за него неблагоприятни правни последици и представлява индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 АПК. Поради това, че в акта не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване се удължава на два месеца съгласно чл. 140, ал. 1 АПК, която разпоредба е приложима и в конкретния казус.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав намира жалбата за неоснователна.

Оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание е издадена от компетентен административен орган –ИД на НАП. Според чл. 97, ал. 1 ЗДСл

дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно наказващия орган, а такъв според разпоредбата на чл. 92, ал. 1 ЗДСл е органът по назначаването. Съответно разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл предвижда, че органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато държавният служител бъде дисциплинарно уволнен. В конкретния случай оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание е издадена от изпълнителния директор на НАП, на когото изрично нормата на чл. 13 ЗНАП е предоставила правомощието да бъде орган по назначаване на държавните служители в агенцията и работодател на служителите по трудово правоотношение в централното управление, съответно от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

При издаването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е спазена формата по чл. 59 от АПК и чл. 97 от ЗДСл. Обратно на твърденията на жалбоподателя, при издаване на оспорената заповед са спазени изискванията на чл. 59 АПК. Изложени са фактическите установявания на органа, както и направените изводи по приложението на материалния закон във връзка с тях, съответно налице са предвидените в чл. 97, ал. 1 ЗДСл задължителни реквизити - трите имена и длъжността на дисциплинарно наказващия орган; дата на издаването; трите имена и длъжността на наказвания държавен служител; описание на извършеното от него нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават; служебните задължения, които са били виновно нарушени; видът и размерът на наказанието; правното основание за налагането му. Изложени са всички фактически основания като подробно са мотивирали изводите на ДНО относно извършеното нарушение, обстоятелствата, при които е извършено, вредните последици от него. В този смисъл възражението на жалбоподателя за неспазване на изискването на форма, изразяващо се в непосочване на датата и мястото, където е извършено нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено е неоснователно.

Спазена е и процедурата пред дисциплинарния съвет, предвидена в нормата на чл. 96 от ЗДСл. От ИД на НАП е наредено на дисциплинарния съвет образуване на дисциплинарно дело, като преди да наложи дисциплинарното наказание е съобразил становището на съвета по аргумент от чл. 96, ал. 1 от ЗДСл. С. е взел своето решение с пълно мнозинство и го е представил на дисциплинарно-наказващия орган заедно с преписката по делото - чл. 96, ал. 3 и 4 от ЗДСл.

Спазено е императивното изискване на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл дисциплинарно-наказващият орган да изслуша държавния служител и да приеме писмените му обяснения, което се установява от протокола за изслушване и от дадените писмени обяснения /л.63 - 65/.

Относно направеното възражение за неспазването на преклузивния срок по чл.94 от ЗДСл, съгласно която разпоредба дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, следва да се отбележи, че в чл.13а ал.2 от Закона за НАП /като специален спрямо общия ЗДСл/ е предвидено, че дисциплинарните наказания се налагат от дисциплинарно наказващия орган не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Първите проверки, за които са констатирани нарушения от страна на жалбоподателя са били извършени през м. януари 2019 г., а процесната заповед е издадена на 21.09.2020 г., следователно

приложимият двугодишен преклузивен срок по чл. 13а, ал. 2 от ЗНАП е спазен. Спазен е и кратния преклузивен срок – два месеца от откриването на нарушението, тъй като процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание е издадена на 21.09.2020 г., а нарушенията се считат за открити на 20.07.2020 г. от наказващия орган, с изпращането/достигане до знанието му/ на доклада на ръководителя на Инспектората на ИД на НАП. В настоящия случай приложение намира и разпоредбата на чл.94, ал.3 от ЗДСл, съгласно която сроковете за налагане на наказания не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск. Д. е ползвал отпуск за временна неработоспособност за периода от 20.07.2020 г. до 02.08.2020 г., видно от справка на л. 80, следователно началният момент, от който започва да тече срокът е 03.08.2020 г. и до датата на издаване на оспорената заповед са изтекли 1 месец и осемнадесет дни.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с приложимите материално правни норми.

Разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗДСл постановява, че за виновно неизпълнение на служебните си задължения, държавният служител се наказва с предвидените в този закон наказания. Съгласно ал.2 дисциплинарни нарушения са: 1. неизпълнение на служебните задължения; 2. забава изпълнението на служебните задължения; 3. неспазване кръга на служебните правомощия; 4. нарушение на задълженията спрямо гражданите по чл.20; 5. неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация.

За да се реализира дисциплинарната отговорност на служителя в образуваното срещу него дисциплинарно производство, наказващият орган следва да установи неизпълнение на служебните задължения, съставляващи нарушение на чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл. Настоящият съдебен състав намира, че е налице безспорна установеност на извършеното от Б. Д. дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл. ДНО подробно е мотивирал изводите си относно извършените нарушения, като са посочени всички проверки, във връзка с които са установени извършени нарушения, последните са подробно описани, с визиране на конкретните процедури и указания, които не са спазени. Неизпълнението на задълженията е през продължителен период от време - изразяващо се в неизвършване на поредица от действия, т.е. многократни бездействия.

Неизпълнението на възложените му задачи и нарушението на вътрешно-процедурните правила не може да се приеме, че се дължи на временното отсъствие на Д. от работа поради отпуск за временна работоспособност. На служителя многократно е било напомняно за изтекли срокове на производства и за задължението му да приключи проверките. Изисквани са му били обяснения за просрочията, като той не е дал такива, нито е посочил причини за бездействието си.

На следващо място, в съответствие с разпоредбата на чл. 91, ал. 1, т. 4 от ЗДСл, съдът намира, че в оспорената заповед е обсъдено цялостното поведение на служителя. Посочено е, че кадровата му справка показва, че за третото и четвъртото тримесечие на 2019 г. при оценяване с оглед изплащане на допълнително възнаграждение за постигнати резултати са му поставени най-ниските оценки - „5“ (Служителят не отговаря на изискванията. Системно не изпълнява задълженията си по отношение на обема, качеството и определените срокове), а за предходните две тримесечия на служителя е поставена оценка „4“. При годишното му оценяване за 2018 г. и 2019 г., служителят е оценен съответно с „Изпълнението не отговаря на изискванията“ за 2018 г. и „Неприемливо изпълнение“ за 2019 г., което установява, че не само през 2019 г, но и през 2018 г. Д. е имал сериозни пропуски в работата и изпълнението на възложените му задължения. Това доказва, че пропуските в работата на Б. Д. са системни и не се дължат на временното му отсъствие от работа, поради отпуск за временна неработоспособност, а на negliжиране от негова страна на изискванията за спазване на приложимите нормативни актове, утвърдени процедури и указанията на ръководителите. В този смисъл, твърденията в жалбата, че не е обсъдено цялостното служебно поведение на жалбоподателя, са недоказани.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че е налице безспорна установеност на извършеното от Б. Д. дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл. Съответно на тежестта на нарушението, степента на обществената му опасност, последиците от него, формата на вината и цялостното поведение на оспорващия е и наложено наказание „уволнение“.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 АПК, на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ръководен от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Д. Д., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ЗЦУ-1276/21.09.2020 г. на Изпълнителния директор на Национална агенция за приходите.

ОСЪЖДА Б. Д. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Национална агенция за

приходите сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: